

1 Δεκεμβρίου, 1992

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΣΙΠΠΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ (ΑΡ.2),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 518/90).

Ο Περί Ερμηνείας Νόμος, Κεφ. 1 — Άρθρο 7 — Επίσημα δημόσια έγγραφα χρήζουν δημοσίευσης όταν είναι νομοθετικής φύσης και εκδίδονται με νομοθετική εξουσιοδότηση — Ο οδηγός δεν είναι κανονιστική πράξη και δεν εμπίπτει στην κατηγορία των "public instruments" ώστε να χροίξει δημοσίευσης.

5

Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα — Άρθρο 28 — Αρχή της ισότητας — Δεν χωρεί σύγκριση μεταξύ ανόμοιων καταστάσεων.

Ο αιτητής που είχε διοριστεί στη μόνιμη θέση Κλητήρα από 1/2/90 προσέβαλε με την προσφυγή του την απόφαση των καθ' ων η αίτηση να απορρίψουν αίτημά του για τοποθέτησή του σε βαθμίδα πιο ψηλή από εκείνη στην οποία είχε τοποθετηθεί.

10

Η απόφαση των καθ' ων η αίτηση βασιζόταν σε Εγκύκλιο που είχε εκδοθεί σύμφωνα με την οποία πρόσωπα όπως ο αιτητής που απασχολούνταν με προμήθιο τοποθετούνταν με τον διορισμό τους σε οργανική θέση στην αρχική βαθμίδα της κλίμακας της θέσης, ανεξάρτητα από το ύψος των απολαβών τους ως ωρομίσθιοι.

15

Ο αιτητής πρόβαλε δύο ισχυρισμούς προς υποστήριξη της προσφυγής του: Ότι η εν λόγω Εγκύκλιος ήταν άκυρη εφόσον δεν δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας παρόλο που είχε νομοθετικό χαρακτήρα. Επίσης ότι κατέστη θύμα άνιστης μεταχείρισης σε σχέση με τους ωρομίσθιους υπαλλήλους.

20

25

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή

αποφάσισε ότι:

5 (1) Από το κείμενο διατάξεων του περί Ερμηνείας Νόμου, Κεφ.
1, προκύπτει ότι "έπισημα δημόσια έγγραφα" χρήζουν
δημοσίευσης μόνο στην περίπτωση που είναι νομοθετικής
φύσης και εκδίδονται με νομοθετική εξουσιοδότηση. Ο
10 οδηγός δεν είναι κανονιστική πράξη και δεν εμπίπτει στην
κατηγορία των "public instruments" που επιβάλλεται η
δημοσίευσή τους με βάση το Άρθρο 7 του περί Ερμηνείας
Νόμου.

15 Από την επίδικη Εγκύκλιο ελλείπει το στοιχείο του κανόνα
δικαίου. Η φύση της είναι αποκλειστικά καθοδηγητική. Με
αυτή δεν ιδρύθηκαν ούτε νέες υποχρεώσεις ούτε νέα
δικαιώματα δημοσίων υπαλλήλων έναντι της Διοίκησης. Ο
ισχυρισμός ότι χρήζει δημοσίευσης για τους λόγους που
έχουν προβληθεί απορρίπτεται ως αβάσιμος.

20 (2) Ο δεύτερος ισχυρισμός του αιτητή είναι επίσης αβάσιμος.
Δεν χωρεί σύγκριση μεταξύ ανομοίων καταστάσεων.
Υπάρχει ουσιώδης διαφορά μεταξύ των όρων απασχόλησης
της θέσης ωρομίσθιου Αχθοφόρου / Κλητήρα, που κατείχε ο
Αιτητής, αφ' ενός, και των όρων απασχόλησης της νέας
25 θέσης στην οποία διορίστηκε από 1/2/1990, αφ' ετέρου, ώστε
να επιτρέπεται η διαφορετική μεταχείριση στη μισθοδοσία
των κατόχων των εν λόγω θέσεων, για την οποία
παραπρνείται ο Αιτητής. Η προσβαλλόμενη διαφοροποίηση
είναι, ως εκ τούτου απόλυτα λογική. Υπό τις περιστάσεις, ο
ισχυρισμός του Αιτητή για παράβαση της αρχής της
30 ισότητας που διασφαλίζεται με το Άρθρο 28 του
Συντάγματος δεν έχει τεκμηριωθεί και απορρίπτεται.

35 Εφόσον το Σχέδιο Υπηρεσίας της επίδικης θέσης δεν
προνοεί οτιδήποτε αναφορικά με τη βαθμίδα των
συνδυασμένων μισθοδοτικών κλιμάκων στην οποία πρέπει
να τοποθετηθεί ο Αιτητής, και εφόσο η πάγια τακτική της
Υπηρεσίας είναι η τοποθέτηση όλων των
πρωτοδιοριζόμενων στην αρχική βαθμίδα της μισθοδοτικής
κλίμακας της θέσης, το ολιγότερο που μπορεί να λεχθεί για
40 την προσβαλλόμενη απόφαση, είναι ότι ήταν εύλογα
επιτρεπτή στην Υπηρεσία.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Τσιππής ν. Υπουργείου Οικονομικών και Άλλου (1992) 4 Α.Α.Δ. 2974.

Χατζηπαύλου ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (1991) 3 Α.Α.Δ. 11.

Καλλένου ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 1601.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 7/4/1990, με την οποία απορρίφθηκε αίτημα του αιτητή να τοποθετηθεί σε βαθμίδα πιο ψηλή από εκείνη στην οποία είχε τοποθετηθεί.

A. Παπαχαραλάμπους, για τόν αιτητή.

E. Ρωσσίδου - Παπακυριακού (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Αντικείμενο της προσφυγής αυτής είναι η απόφαση των Καθ' ων η αίτηση, (που στη συνέχεια θα αναφέρονται ως η "Υπηρεσία"), ημερομηνίας 7/4/1990, με την οποία απορρίφθηκε αίτημα τον Αιτητή να τοποθετηθεί σε βαθμίδα πιο ψηλή από εκείνη στην οποία είχε τοποθετηθεί, δηλαδή την αρχική των συνδυασμένων μισθοδοτικών κλιμάκων της θέσης Βοηθού Γραφείου, Γενικό Βοηθητικό Προσωπικό, Γενικές Κατηγορίες Προσωπικού, κατά το διορισμό του στην εν λόγω θέση από 1/2/1990.

Μετά την έκδοση της πρώτης απόφασης μου στην προσφυγή αυτή, ημερομηνίας 31/8/1992 (βλ. *Ανδρέας Τσιππής ν. Υπουργείου Οικονομικών και Άλλου* - δημοσιεύθηκε στους Τόμους (1992) 4 Α.Α.Δ. 2974), με την οποία απορρίφθηκε ο προδικαστικός ισχυρισμός της Υπηρεσίας ότι ο Αιτητής αποδέχτηκε εκούσια και ανεπιφύλαχτα την επίδικη απόφαση και απώλεσε, ως εκ τούτου, το έννομο συμφέρον του να προσβάλει τη

- νομιμότητα της με προσφυγή κάτω από το άρθρο 146 του Συντάγματος, το μόνο ερώτημα που παραμένει να απαντηθεί είναι κατά πόσο η εν λόγω απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στην Υπηρεσία, εν όψει των νομικών ισχυρισμών που ο Αιτητής επικαλείται στην προσφυγή του, στους οποίους θα αναφερθώ ευθύς ως εκθέσω σε συντομία τα ουσιώδη γεγονότα αναφορικά με τα οποία υπάρχει ταυτότητα απόψεων μεταξύ των διαδίκων.
- 5
- 10 Ο Αιτητής υπηρέτησε ως ωρομίσθιος Αχθοφόρος/Κλητήρας στο Νοσοκομείο Λεμεσού από 20/7/1979 μέχρι 31/1/1990.

- 15 Στις 18/1/1990 η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας απέστειλε στον Αιτητή την ακόλουθη επιστολή:

20 "Έχω οδηγίες να αναφερθώ στην επιστολή σας ημερ.27.12.89 και να σας πληροφορήσω ότι διορίζεστε με δοκιμασία στη μόνιμη (Τακ. Προϋπ.) θέση Κλητήρα, Γενικό Γραμματειακό Προσωπικό, Γενικές Κατηγορίες Προσωπικού, από 1.2.90, σύμφωνα με τους όρους υπηρεσίας που εκτίθενται στην προσφορά μας με τον ίδιο αριθμό φακέλου και ημερομηνία 16.12.89, εκτός σ'ό,τι αφορά το μισθό σας.

25

30 2. Σύμφωνα με τον περί Προϋπολογισμού Νόμο του 1990, Ν.232, η θέση Κλητήρα, στην οποία διορίζεστε από 1.2.90, έχει αντικατασταθεί από την ίδια ημερομηνία με τη θέση Βοηθού Γραφείου, Γενικό Βοηθητικό Προσωπικό, Γενικές Κατηγορίες Προσωπικού και έχει μεταφερθεί από το άρθρο 03-102 του Κεφαλαίου 96Α στο άρθρο 06-100(102) του ίδιου Κεφαλαίου.

- 35 3. Μισθός: Οι μισθοδοτικές κλίμακες της θέσης Βοηθού Γραφείου είναι:

40 A1: £1,040X43-1,556)
A2: £1,072X54-1,720) Συνδυασμένες Κλίμακες
A5: £1,415X9)-2,496)"

Το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης δεν προνοεί οτιδήποτε

αναφορικά με τη μισθοδοτική τοποθέτηση στις διάφορες βαθμίδες των εν λόγω μισθοδοτικών κλιμάκων όσων διορίζονται στη θέση.

Ο Αιτητής ανάλαβε καθήκοντα στη νέα του θέση την 1/2/1990 και στις 22/2/1990 απηύθυνε στην Υπηρεσία την ακόλουθη επιστολή: 5

"Αναφέρομαι στο διορισμό μου με δοκιμασία στη θέση του Βοηθού Γραφείου από 1.2.90 και σας πληροφορώ ότι από 20.7.1979 μέχρι 31.1.90 υπηρετούσα στο Νοσοκομείο Λεμεσού ως Αχθοφόρος-Κλητήρας στην Κλίμακα ΥΥ4 με ωρομίσθιο £1.76^{1/2} σεντ. Επισυνάπτεται κατάσταση πληρωμής. 10

2. Παρακαλείστε όπως εξετάσετε την βαθμίδα της μισθολογικής Κλίμακας Α1 στην οποία θα με τοποθετήσετε με βάση τα πιο πάνω εκτεθέντα και ενημερώσετε ανάλογα την Υπηρεσία μου για περαιτέρω ενέργειες." 15 20

Η Υπηρεσία απάντησε με την ακόλουθη επιστολή της ημερομηνίας 7/4/1990:

"Έχω οδηγίες να αναφερθώ στην επιστολή σας με ημερομηνία 22 Φεβρουαρίου 1990, σχετικά με το θέμα της μισθοδοσίας σας ενόψει του διορισμού σας στην παρούσα σας θέση και να σας πληροφορήσω ότι, με βάση τις πρόνοιες της Εγκυκλίου μας με αρ.503 και ημερ. 7 Ιουλίου 1979, πρόσωπα που απασχολούνται με ωρομίσθιο τοποθετούνται, με το διορισμό τους, σε οργανική θέση στην αρχική βαθμίδα της κλίμακας της θέσης αυτής, ανεξάρτητα από το ύψος των απολαβών που έπαιρναν ως ωρομίσθιοι. 25 30

2. Ενόψει των πιο πάνω, λυπούμαι να σας πληροφορήσω ότι δεν μπορεί να ικανοποιηθεί το αίτημα σας όπως τοποθετηθείτε σε βαθμίδα πιο ψηλή από την αρχική της κλίμακας της θέσης σας." 35 40

Η προσφυγή στρέφεται εναντίον της απόφασης που περιέχεται στην πιο πάνω επιστολή.

Ο ευπαίδευτος δικηγόρος του Αιτητή πρόβαλε δύο ισχυρισμούς για κύρωση της επίδικης απόφασης. Ο πρώτος ισχυρισμός του αφορά την Εγκύκλιο με αρ.503, ημερομηνίας 7/7/1979, στην οποία βασίστηκε η απόρριψη του αιτήματος του Αιτητή. Η θέση του ευπαίδευτου δικηγόρου του επί του προκειμένου είναι ότι η Εγκύκλιος αυτή είναι άκυρη εφόσον έχει νομοθετικό χαρακτήρα και θα έπρεπε, ως εκ τούτου, να είχε δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, αλλά δε δημοσιεύτηκε. Έκανε αναφορά στο άρθρο 7 του περί Ερμηνείας Νόμου, Κεφ. 1, και στην υπόθεση **Ιωάννης Χατζηπαύλου ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου**, (Προσφυγή αρ. 927/88 - απόφαση ημερομηνίας 17/1/1991). Η ευπαίδευτη δικηγόρος της Υπηρεσίας ισχυρίστηκε ότι η εν λόγω Εγκύκλιος δεν είναι επίσημο έγγραφο ούτε έχει νομοθετικό περιεχόμενο ώστε να απαιτείται δημοσίευσή της, είναι απλώς καθοδηγητικού περιεχομένου, δεν εκδόθηκε με νομοθετική εξουσιοδότηση και δεν συνιστά κανονιστική πράξη. Έκανε αναφορά στο σύγγραμμα του Παπαχατζή "Σύστημα του Ισχύοντος στην Ελλάδα Διοικητικού Δικαίου" και στην υπόθεση **Κυριακή Καλλένου ν. Δημοκρατίας**, (Προσφυγή αρ. 610/89 - απόφαση ημερομηνίας 9/5/1990).

25 Το άρθρο 7 του περί Ερμηνείας Νόμου, Κεφ.1, προνοεί τα εξής:

30 "7. Every Law and public instrument made or issued under any Law or other lawful authority and having legislative effect shall be published in the Gazette and unless it be therein otherwise provided shall take effect and come into operation on the date of such publication and shall be judicially noticed."

35 "Public instrument" ορίζεται στο άρθρο 2 του ίδιου Νόμου ως εξής: "Public instrument' means any Order in Council, order, proclamation, regulations, rules, bye-laws, notice, or register made, issued or kept under the authority of any Law". Από το κείμενο των πιο πάνω διατάξεων του 40 περί Ερμηνείας Νόμου, Κεφ.1, που επικαλείται ο Αιτητής, προκύπτει ότι "επίσημα δημόσια έγγραφα" χρήζουν δημοσίευσης μόνο στην περίπτωση που είναι νομοθετικής

φύσης και εκδίδονται με νομοθετική εξουσιοδότηση. Σχετική επί του προκειμένου είναι και η υπόθεση **Κυριακή Καλλένου ν. Δημοκρατίας** (ανωτέρω), στην οποία τονίστηκε ότι ο Οδηγός δεν είναι κανονιστική πράξη και δεν εμπίπτει στην κατηγορία των "public instruments" που επιβάλλεται η δημοσίευσή τους με βάση το άρθρο 7 του περί Ερμηνείας Νόμου. 5

Η μελέτη του περιεχομένου της επίδικης Εγκυκλίου και των αυθεντιών στις οποίες αναφέρθηκαν οι ευπαιδευτοι δικηγόροι των διαδίκων με οδήγησαν στα πιο κάτω συμπεράσματα: 10

Από την επίδικη Εγκύκλιο ελλείπει το στοιχείο του κανόνα δικαίου. Η φύση της είναι αποκλειστικά καθοδηγητική. Με αυτή δεν ιδρύθηκαν ούτε νέες υποχρεώσεις ούτε νέα δικαιώματα δημοσίων υπαλλήλων έναντι της Διοίκησης. Συνιστά διοικητική πρακτική και τίποτε περισσότερο. Ο ισχυρισμός ότι χρήζει δημοσίευσης για τους λόγους που έχουν προβληθεί απορρίπτεται ως αβάσιμος. 15 20

Ο δεύτερος και τελευταίος νομικός ισχυρισμός του Αιτητή εναντίον της νομιμότητας της επίδικης απόφασης είναι ότι "καθίσταται θύμα άνιση μεταχείρισης συγκριτικά με εκείνους που ευρίσκονται στην ίδια θέση με εκείνη που ευρίσκετο ο αιτητής πριν την παρούσα του θέση". 25

Ο ισχυρισμός αυτός είναι επίσης αβάσιμος. Δεν χωρεί σύγκριση μεταξύ ανομοίων καταστάσεων. Υπάρχει ουσιώδης διαφορά μεταξύ των όρων απασχόλησης της θέσης ωρομίσθιου Αχθοφόρου/Κλητήρα, που κατείχε ο Αιτητής, αφ' ενός, και των όρων απασχόλησης της νέας θέσης στην οποία διορίστηκε από 1/2/1990, αφ' ετέρου, ώστε να επιτρέπεται η διαφορετική μεταχείριση στη μισθοδοσία των κατόχων των εν λόγω θέσεων, για την οποία παραπονείται ο Αιτητής. Η προσβαλλόμενη διαφοροποίηση είναι, ως εκ τούτου απόλυτα λογική. Υπό τις περιστάσεις, ο ισχυρισμός του Αιτητή για παράβαση της αρχής της ισότητας που διασφαλίζεται με το άρθρο 28 του Συντάγματος δεν έχει τεκμηρωθεί και απορρίπτεται. 30 35 40

Εφόσον το Σχέδιο Υπηρεσίας της επίδικης θέσης δεν προνοεί οτιδήποτε αναφορικά με τη βαθμίδα των συνδυασμένων μισθοδοτικών κλιμάκων στην οποία πρέπει να τοποθετηθεί ο Αιτητής, και εφόσο η πάγια

5 τακτική της Υπηρεσίας είναι η τοποθέτηση όλων των πρωτοδιοριζόμενων στην αρχική βαθμίδα της μισθοδοτικής κλίμακας της θέσης, το ολιγότερο που μπορεί να λεχθεί για την προσβαλλόμενη απόφαση, είναι ότι ήταν εύλογα επιτρεπτή στην Υπηρεσία.

10

Η προσφυγή, ως εκ τούτου, αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται. Ο Αιτητής να πληρώσει στη Δημοκρατία το ίδιο ποσό εξόδων που η Δημοκρατία καταδικάστηκε να πληρώσει

15 σ'αυτόν με την απόφασή μου ημερομηνίας 31/12/1992, που εκδόθηκε στην ίδια αυτή προσφυγή, στην οποία έχω ήδη αναφερθεί.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.